

C Pasen 5^{de}
M. Assumpta
18 mei 2025

Eerste lezing (Hand. 14, 21-27)
Uit de Handelingen van de apostelen

Nadat Paulus en Barnabas overal nieuwe geloofsgemeenschappen hadden gesticht, gingen ze die na verloop van tijd een bezoek brengen.
Zo kwamen ze een tweede keer in Lystra, in Ikonium en in Antiochië in Pisidië.
Ze staken de leerlingen daar een hart onder de riem,
en riepen hen op hun geloof niet op te geven.
Want ze hadden te lijden van grote vervolgingen.
Maar Paulus en Barnabas zegden dat de weg naar Gods Rijk er een is waar je veel tegenkanten kunt verwachten.

Toen ze daar waren organiseerden zij in elke gemeenschap de verkiezing van een verantwoordelijke.
En met vasten en gebed stelden zij hen onder de zegen van de Heer.

Dan trokken ze verder door Pisidië naar Pamfilië,
hielden halt in Perge en reisden verder naar de kuststad Attalia.
Daar namen ze de boot naar Antiochië in Syrië,
waar men de Heer heel dankbaar was
voor wat ze bij hen hadden tot stand gebracht.
Toen ze er aankwamen riepen ze de ganse gemeenschap samen
en gaven verslag van hun wedervaren,
en hoe God de deur had geopend om de heidenen tot het geloof toe te laten.

Tweede lezing (Apok., 21, 1-5a)
Uit de Openbaring van de apostel Johannes

In een visioen zag ik, Johannes, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde;
de eerste hemel en de eerste aarde waren er niet meer,
en ook de zee was verdwenen.
Ik zag uit Gods hemel een pracht van een stad neerdalen,
een nieuw Jeruzalem.
Het deed me denken aan een bruid op de dag van haar huwelijk,
prachtig aangekleed voor haar man.

En dan hoorde ik een stem klinken, vanop Gods troon:
'Dit is de stad waarin God bij de mensen zal wonen.
Daar zullen de mensen Gods volk zijn,
en God zal hun God zijn: God-met-hen.
Hij zal al hun tranen drogen.
En de dood zal niet meer bestaan.
Ook geen rouw meer, geen geweene, geen smart.
Al het oude zal voorbij zijn.'

En degene, die op de troon zat, zegde:
'Kijk maar, ik maak alles nieuw.'

Evangelie (Joh., 13, 31-33a. 34-35)

Uit het heilige evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

Op het einde van zijn leven zegde Jezus tot zijn leerlingen:
'Nu is het ogenblik aangebroken dat de goede God de schande van mij zal wegnemen.
Niet om mij in het licht te plaatsen, maar om zichzelf te laten kennen als mijn vader.
Omdat ik in mijn leven Gods mooiste gezicht heb laten zien,
zal hij mij de voornaamste plaats geven aan zijn zijde.
Ja, dat zal nu gebeuren.
Ik zal dan ook niet meer lang bij jullie zijn.

Maar onthoud dat van mij:
het komt erop aan dat jullie mekaar liefhebben.
Zoals ik van jullie heb gehouden, zo moeten jullie ook mekaar gaarne zien.
Het is trouwens daaraan dat de mensen zullen kunnen zien
dat jullie leerlingen van mij zijn:
dat jullie mekaar gaarne zien.'

Homilie

Z en B,

Paus Franciscus was een moedig man.
En de schrift was voor hem geen dode letter.
Hij schrok er niet voor terug om naar plaatsen te gaan waar hij de Bijbelse boodschap in heel concrete situaties kon laten klinken, ook tegen de zin van sommige autoriteiten in.

Ik herinner mij – en het is jammer dat dit niet meer getoond werd bij zijn overlijden – het bezoek dat hij bracht aan de beruchte Cereso-gevangenis in Mexico in februari 2016.
De autoriteiten waren niet opgezet met zijn bezoek, maar de paus stond erop.
Hij wilde de 700 gevangenen voor zich zien, hen toespreken, en hen persoonlijk begroeten.
En zo gebeurde.
De gevangenen werden verzameld op een grote binnenkoer, en er was een podium opgeslagen waarop de paus 'een woordje' tot de gedetineerden zou spreken.
Maar het werd veel meer dan 'een woordje'.
Zowel de gevangenen als het personeel zullen zich vol verbazing hebben afgevraagd of ze het wel goed gehoord hadden.
Hij zegde immers – uitgerekend daar - dat gevangenschap niet het enige antwoord kan zijn op wat er mis loopt in de samenleving. Er is een bredere aanpak nodig.
En hij sprak zich ook uit tegen levenslange opsluiting.
'Iedereen heeft recht op genade, hoop en een tweede kans,' zegde hij 'en levenslange opsluiting ontnemt iemand dat recht.'
Hij voegde eraan toe: 'Ontneem nooit iemand de kans om opnieuw te beginnen.'
En dan nodigde hij de gevangenen uit om één voor één tot bij hem te komen voor een persoonlijke bemoediging.
De directie verzette zich omdat ze voorzien hadden dat slechts enkele gevangenen de gehele groep zouden vertegenwoordigen, en dat de tijd beperkt was.
Maar de paus dreef zijn zin door en heeft ze allemaal laten voorbij komen.
Het leverde ontroerende taferelen op.

De gevangenen waren voor Paus Franciscus uitgelezen plaatsen om een boodschap van hoop te brengen.
Daar kon hij de woorden uit het boek der openbaring, helemaal aan het einde van de bijbel, het luidst laten klinken:

*God die zegt: ik zal alle tranen drogen,
er zal geen rouw meer zijn, geen gewezen, geen smart.
Kijk maar, ik maak alles nieuw.'*

Z en B,

Daar was het paus Franciskus om te doen: de tranen drogen, en een nieuw begin maken. Ook voor mensen die een zware schuld met zich meedroegen. Ook zij moesten de kans krijgen het in hun leven opnieuw te proberen.

Pas tot paus verkozen ging hij op witte donderdag in een gevangenis in Rome de voeten wassen van gevangenen, waaronder ook vrouwen en moslims.

En drie dagen voor zijn dood, ook op witte donderdag, was zijn laatste bezoek weer aan een gevangenis.

'Ik stel mij altijd de vraag,' placht hij te zeggen 'waarom jullie en niet ik?'

Want veel hangt af van de plaats waar iemands wieg heeft gestaan, en wat hij/zij in het leven heeft meegemaakt of het al dan niet misloopt in iemands leven.

In dezelfde dagen van Franciskus' overlijden werd bij ons in het nieuws bericht over een heel concrete toepassing terzake.

De 77 jarige Freddy Horion, die 45 jaar geleden tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld omdat hij zes mensen van eenzelfde familie had vermoord, deed een aanvraag voor euthanasie.

Reeds zeven jaar geleden werd door een expertencommissie beslist dat hij geen gevaar meer betekent voor de maatschappij en dat een langer verblijf in de gevangenis niet nodig is. Zij wilden echter dat hij eerst een tijd verbleef in een gespecialiseerd centrum om zijn re-integratie in de maatschappij voor te bereiden.

Maar om verschillende redenen was er nergens een plaats voor hem te vinden.

Het Europees Hof voor de rechten van de mens heeft hem gelijk gegeven en de Belgische staat veroordeeld.

En toch bleef tot op heden de poort van de gevangenis voor hem gesloten.

Horion zegt: 'Je dood zitten afwachten in een dergelijk systeem, dat wens je je grootste vijand niet toe.'

Maar ook zijn aanvraag tot euthanasie wordt afgewezen omdat hij 'geen ernstige ongeneeslijke aandoening heeft.'

De commentaren in de media gingen vooral de richting uit dat zo iemand geen nieuwe kans meer mag krijgen.

Ik vraag me dan af wat Paus Franciskus zou gezegd hebben mocht hem die vraag voorgelegd zijn geworden.

Ik denk dat hij zou gezegd hebben: 'Waar dient een verdere opsluiting nog voor? Dat hij het opnieuw zou doen? De expertencommissie zal dat wel goed nagegaan hebben.

Kan het aan hem niet gegund worden om nog enkele jaren een nieuw leven te leiden, nadat hij 45 jaar lang geen leven heeft gehad? Mag hij echt niet nog enkele jaren vrij ademen?

Mag aan hem niet gezegd worden – zoals bij Jesaja verwoord – 'dat zijn straftijd vervuld is, dat zijn ongerechtigheid uitgeboet is'?

Heeft Jezus ook niet aan een moordenaar gezegd: 'vandaag nog zal je met mij in het paradijs zijn'?

Z en B,

Als God zegt: ik zal alle tranen drogen, en de dood zal niet meer bestaan, ook geen rouw meer, geen gewezen, geen smart.

Kijk maar, ik maak alles nieuw.'
Moeten wij dan ook niet een beetje barmhartiger zijn?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.